

Rozważania: sobota 18. tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na sobotę
osiemnastego tygodnia okresu
zwykłego. Proponowane tematy
to: Rozpacz ojca; Odzyskanie
zaufania do Boga; Modlitwa i
wiara.

- Rozpacz ojca;
- Odzyskanie zaufania do Boga;
- Modlitwa i wiara.

PEWIEN CZŁOWIEK MIAŁ syna,
który od dawna był opętany przez

diabła. Gdy diabeł go opanowywał rzucał go na ziemię i sprawiał, że ten pienieł się i sztywniał. Innym razem wrzucał go do ognia lub wody.

Logicznie rzecz biorąc sytuacja ta sprawiła, że zarówno ojciec, jak i chłopiec bardzo cierpieli.

Prawdopodobnie zrobili wszystko co możliwe, aby osiągnąć uzdrowienie, ale bezskutecznie. Pewnego dnia ojciec usłyszał o uczniach Mistrza, którzy jak się zdawało, byli zdolni do czynienia wielkich cudów. Przyszedł do nich ze swoim Synem, ale – ku zaskoczeniu wszystkich – apostołowie nie mogli nic zrobić: próbowali, ale nie mogli wypędzić tego ducha (por. Mt 17, 14-16).

Możemy sobie wyobrazić smutek ojca. Ci ludzie dokonywali różnego rodzaju cudów, ale zawiedli, gdy nadszedł czas, aby uzdrowić jego syna. „Dlaczego mnie to spotyka?” - być może zadał sobie pytanie.

„Dlaczego oni są w stanie uzdrawiać

innych, a nie mojego jedyne go syna?"
Najprawdopodobniej my też czasami
byliśmy w podobnej sytuacji.
Słyszeliśmy o naszych znajomych,
którzy otrzymywali jakąś łaskę od
Boga: pracę, rozwiązanie problemu,
radość w gronie rodziny, podczas gdy
nasza prośba wydaje się trafiać w
próżnię. „Dlaczego Bóg pomaga
innym, a nie mnie?" - możemy zadać
sobie pytanie, tak jak ojciec chłopca.

Nie ma odpowiedzi, która mogłaby
całkowicie wyjaśnić to zagadnienie.
Czasami Bóg pozwala, aby to pozorne
milczenie umocniło naszą wiarę,
naszą nadzieję i naszą miłość. W
Piśmie Świętym możemy znaleźć
wiele innych postaci, na których
modlitwy odpowiedział Bóg. Stało się
tak, gdyż umieli wytrwać i pozwalali
się przemieniać każdego dnia,
przyjmując wolę Pana, jakakolwiek
by ona nie była. I to był w wielu
przypadkach główny owoc, jaki
otrzymali: umiejętność miłowania

całym sercem tego, czego Bóg dla nich chciał. Kiedy – jak w przypadku ojca chłopca – nadchodzi moment rozpaczy, „w tym momencie Bóg da nam nowe imię, które zawiera sens całego naszego życia; On zmieni nasze serca i da nam błogosławieństwo zarezerwowane dla tych, którzy pozwolili się Mu przemienić. [...] On wie, jak to zrobić, ponieważ zna każdego z nas.”[1]

.....

OJCIEC, WIDZĄC, ŻE NAWET apostołowie nie mogą uzdrowić jego syna, szukał ostatecznego rozwiązania: postanowił zbliżyć się do Jezusa. Może bez wielkiej nadziei, ponieważ nie chciał się łudzić uzdrowieniem, które wydawało mu się niemożliwe. Dlatego objawił Mistrzowi swoją potrzebę: „Jeśli możesz coś zrobić, zmiłuj się nad nami i pomóż nam”. Chrystus, znając

jego wątpliwości, odpowiedział: «Jeśli możesz! Wszystko jest możliwe dla tych, którzy wierzą»" (Mk 9, 22-23). „Ów człowiek czuje, że jego wiara się załamuje, obawia się, że jego brak ufności uniemożliwi uzdrowienie jego syna. I płacze. Nie wstydzmy się takich łez, są one owocem miłości do Boga, modlitwy pełnej skruchy i pokory.”[2] To był pierwszy cud, jakiego dokonał Pan: pomógł temu ojcu być człowiekiem pokornym i odzyskać zaufanie do Boga.

Jezus, usłyszawszy prośbę tego człowieka, „zagroził duchowi nieczystemu, mówiąc do niego: «Duchu niemy i głuchy, rozkazuję ci, wyjdź z niego i nie wchodź więcej w niego!»" (Mk 9, 25-26). Apostołowie zapytali Go wtedy, dlaczego nie mogli Go wyrzucić, a Pan dał im precyzyjną odpowiedź: «Z powodu braku wiary» (Mt 17, 20). Być może uczniowie, widząc gwałtowność z

jaką duch dręczył chłopca,
przestraszyli się lub poczuli się
niezdolni do tak wielkiego cudu.
Życie wiarą nie oznacza ignorowania
lęku czy niezachwianej pewności
siebie, ale jest to pokorne uznanie, że
potrzebujemy Boga i wielkości Jego
zamysłów. „To wiara, która nas
uzdalnia do patrzenia z nadzieją na
zmienne koleje życia, która nam
pomaga zaakceptować także porażki
i cierpienia, że świadomością, że zło
nigdy nie ma ostatniego słowa.”[3]
Pan Jezus ma moc przewyciężyć
wszelkie zło: oczekuje jedynie duszy
cierpliwej i pokornej, takiej jak ta
tego ojca, aby umocnić nas swoją
mocą, w sposób którego nie
wyobrażaliśmy sobie.

ŚW. JOSEMARÍA MAWIAŁ, ŻE
ZWRACANIE się z wiarą do Boga nie
zwalnia człowieka od czynienia

wszystkiego, co jest w jego zasięgu, aby otrzymać to, o co prosi. Zaufanie Panu „nie oznacza lekceważenia naturalnych środków użytecznych dla osiągnięcia zamierzonego celu. Nie. W każdym przedsięwzięciu, obok środków nadprzyrodzonych, konieczne jest, aby zawsze używać wszystkich uczciwych ludzkich środków, które są w naszym zasięgu, jeśli zawiodą, trzeba szukać innych i podchodzić do nich z tą samą wiarą.”[4]

Jednocześnie w życiu założyciela Opus Dei można dostrzec priorytet, jaki nadał modlitwie, ponieważ uważał ją za „fundament duchowego gmachu.”[5] Kiedy miał problem do rozwiązania lub który go martwił, prosił swoich synów i córki, aby modlili się z większą intensywnością. Miał pewność, że modlitwa jest zawsze owocna. Chociaż nie zawsze dostrzegał rezultatów bezpośrednio, to jednak wiedział, że zawsze

przyniesie to w nim owoc, ponieważ ta modlitwa zbliżyła go do Boga. Sądził również, że przyniesie owoce również na zewnątrz w nieoczekiwany sposób, być może w nieznanym miejscu lub osobie.

Jezus stawia warunek jaki trzeba spełnić, aby nasza modlitwa była skuteczna: musimy mieć wiarę. W ten sposób apostołowie będą mogli dokonać tego, co wydaje się niemożliwe: „Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: "Przesuń się stąd tam!", a przesunie się. I nic niemożliwego nie będzie dla was" (Mt 17, 20). Dziewica Maryja przyjęła słowo anioła z wiarą i pozwoliła Bogu wzrastać w Jej łonie. Prośmy Ją, aby wstawiała się za nami, abyśmy potrafili przedstawiać nasze potrzeby Jej Synowi z pewnością, że niezależnie od rezultatu, zawsze przyniesie to owoce.

.....

[1] Papież Franciszek, *Audiencja*,
10.06.2020 r.

[2] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, n.
204.

[3] Papież Franciszek, *Anioł Pański*,
6.10.2019 r.

[4] Św. Josemaría, *Punkty do
medytacji*, 27.08.1937 r.

[5] Św. Josemaría, *Droga*, nr 83.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/meditation/rozwazania-sobota-18-
tygodnia-okresu-zwyklego/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-sobota-18-tygodnia-okresu-zwyklego/) (15-03-2026)